

GOSTILNIČARSKI LIST

Strokovno glasilo „Zveze gostilničarskih zadrug za mariborsko oblast v Celju“. Uredništvo in upravništvo se nahaja na Dečkovem trgu štev. 2. Naročnina za nečlane letno 30 Din, člani gostilničarske „Zveze“ dobivajo list brezplačno

Štev. 11.

V Celju, dne 20. novembra 1927.

Leto V.

Izid volitev v zbornico.

Na listi, ki so jo postavile vse zveze obrtnih in obeh gostilničarskih zadrug, so bili izvoljeni od šest odbornikov trije in sicer gg. Andrej Oset, restavrater v mariborskem Narodnem domu in zadružni načelnik, Josip Kokol, gostilničar Orešje št. 58 pri Lajterspergu, in Franc Kavčič, gostilničar in zvezni načelnik v Ljubljani. Od šestih namestnikov pa g. Josip Berlič, restavrater v Narodnem domu v Ptujju. Nasprotna SLS-lista, na kateri je izvoljenih deset odbornikov in ravno toliko namestnikov, pa nima nobenega gostilničarja. Ta volilni izid torej jasno priča, kje ima gostilničarstvo prijatelje in kje nasprotnike. Dalje ne bomo pisali, ker upamo, da je vsakemu, še tako nezavednemu gostilničarju vse jasno in se bo v bodoče vsakdo bolj zavedal svojega položaja.

Gostilničarjem zadruga v Gornjem gradu

sporočamo tem potom maščevalno delo združnega načelnika gospoda Mermala. Zgodovina maščevanja datira izza dne 15. oktobra 1926. Veliki župan v Mariboru je nas pozval z odlokom z dne 1. 10. 1926, št. O. br. 1352/3 podati izjavo glede materijelne vrednosti in resničnosti usposobljenostnega spričevala, katerega je izdal g. Mermal, kot zadružni načelnik dne 6. maja 1926 trgovcu Josipu Prislani iz Gornjega grada. V tem združno-uradnem dokumentu potrjuje gospod Mermal, da je gospod Josip Prislani že od leta 1897. do 1903. pomagal svojim staršem izvrševati gostilniško obrt. Od leta 1907. do 1917. pa da je sploh vodil omenjeno gostilno na »Škarpi« hišna št. 120.

Informacije, izvršene od naše strani na licu mesta, so dognale, da je združno potrdilo povsem neresnično. Res je le to, da je gospod Prislani stregel gostom v gostilni svojih staršev le tu in tam, kadar ni bilo staršev v gostilni. To nam je priznal pozneje tudi gospod Mermal. Na podlagi teh informacij smo podali velikemu županu našo izjavo in predlagali odklonitev prošnje gospoda Prislana in zatvoritev gostilne, ki se je takrat izvrševala brez osebne pravice.

Tisti, ki so mu znane osebne in krajevne razmere v Gornjem gradu ter sorodstvo gg. Mermala in Prislana, si bo lahko sam napravil sodbo in pravilno tolmačil sedanje postopanje g. Mermala, ki je pregovoril občni zbor, da je glasoval za izstop zadruga iz naše zveze. Ker pa hočemo, da bodo poučeni pravilno tudi drugi združni člani, objavljamo našo pojasnilo v našem strokovnem glasilu.

S svojim dopisom z dne 27. aprila 1927 je zadruga v Gornjem gradu naprosila ljubljansko zvezo za pojasnilo, ali mora biti vsaka zadruga včlanjena pri zvezi, ali bi sprejela ljubljanska zveza gornjegrajsko zadrugo v svojo sredo vzlic temu, da spada pod mariborsko oblast, v slučaju, da bi izstopila iz celjske zveze ter s kakšnimi pogoji in kako visoki bi bili zvezni prispevki. — Ljubljanska zveza je dala na ta dopis vsa zaželjena pojasnila in izrazila mnenje, da je za prehod gornjegrajske zadruga k ljubljanski zvezi vsekakor potrebno izposlovati pri merodajnih oblastih posebno privoljenje in navesti zato tehtne razloge. Ko smo za to nakano užaljenega načelnika zvedeli, smo naprosili zadrugo z našim dopisom z dne 4. julija 1927 za pojasnila. Šele dne 10. septembra 1927 smo prejeli odgovor, v katerem nam je zadruga sporočila, da nam je nakazala 2350

Zveza gostilničarskih zadrug mariborske oblasti v Celju.

Št. 678/27.

CELJE, dne 17. novembra 1927.

Vabilo

na

odborovo sejo

„Zveze gostilničarskih zadrug mariborske oblasti v Celju“

ki se bo vršila

v torek dne 6. dec. 1927 ob 1. uri popoldan

v restavracijskih prostorih hotela „Balkan“ v Celju, Gosposka ul. 7

s sledečim

dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika zadnje odborove seje.
2. Sklepanje o podvzetju nadaljnjih korakov glede točilcev stoječim gostom.
3. Določitev časa, kraja in dnevnega reda prihodnjega zveznega občnega zbora.
4. Pretres proračuna za prihodnje poslovno leto 1928.
5. Slučajnosti.

Ker je dnevni red zelo važne vsebine in dalekosežnega pomena, se prosijo vse zadruga, da pošljejo na sejo zanesljivo svoje odbornike.

Sedaj je čas, da se določi za prihodnje leto čim manjša članarina. Vse poznejše kritike, češ članarina je previsoka, ne bodo nič pomagale.

Železniška zveza je tako ugodna, da se vrnejo lahko vsi odborniki že z večernim vlakom.

Zvezni načelnik:

DRAGO BERNARDI s. r.

dinarjev v poravnavo članarine za leto 1927. in sporočila obenem, da je združni občni zbor, ki se je vršil dne 16. maja 1927 soglasno sklenil izstopiti z 31. decembrom t. l. iz naše zveze.

Hoteli smo znati, kako se je na združnem občnem zboru v tej zadevi postopalo, koliko je bilo navzočih članov in kakšni vzroki so se navedli kot povod za izstop. Zato smo zaprosili zadrugo z dopisom z dne 10. 9. 1927 za prepis zapisnika občnega zbora, da bi bili iz istega vse potrebno posneli. To nas je tembolj zanimalo, ker je zadruga pisala ljubljanski zvezi, da ima več vzrokov za izstop iz naše zveze. Ti vzroki so nas zanimali posebno radi tega, ker smo se zavedali, da nismo dali zadrugi nikoli povoda za izstop.

Dolgo časa se je zadruga obotavljala poslati nam prepis zapisnika občnega zbora. Ker smo ji zažugali z objavo zadeve v listu, nam je končno še poslala z dopisom z dne 3. novembra 1927 prepis zapisnika občnega zbora, kateri je tako slabo sestavljen, da ga ne moremo v celoti objaviti. V zapisniku je samo označeno, da se je na predlog gospoda Franca Remica soglasno sklenilo izstopiti iz naše zveze in sicer iz različnih vzrokov, ne da bi jih bil g. Remic poimensko navedel. Največji vzrok izstopa je pač previsoka zvezna članarina, ki znaša letno 45 Din in jo gostilničarji gornjegrajske zadruga težko plačujejo. Na koncu zapisnika nas je zadruga zafrknila še s tem, da pristopi k ljubljanski zvezi, če bo kdaj dana potreba.

Da bodo tudi drugi tovariši videli, kako pojmuje občni zbor gornjegrajske zadruga strokovno organizacijo in nje delo ter kako ceni svoje strokovno glasilo, objavljamo naslednje dobesedno dopis gornjegrajske zadruga, s katerim nam je poslala prepis zapisnika občnega zbora in ki je nekoliko bolje sestavljen kakor zapisnik sam. Dotični dopis se glasi sledeče:

Zadruga gostilničarjev v Gornjem gradu.

Gornjigrad, dne 3. 11. 1927.

P. n.

Zveza gostilničarskih zadrug v Celju.

Na Vaš dopis z dne 28. oktobra t. l. Vam v prigrubu pošiljamo prepis zapisnika občnega zbora z dne 16. maja t. l. in sicer uvod in dnevni red, ter točko 2 a, katera se tiče odstopa iz zveze.

Kakor razvidno iz prepisa samega, je glavni vzrok odstopa le previsoka članarina. Predlagano je bilo o odstopu že v odborovi seji z dne 26. aprila 1927, kar se pa v zapisniku ni označilo, ker se je od strani predsednika stavil predlog, da se o tem razpravlja na občnem zboru. Vsi navzoči gostilničarji tukajšnje zadruga so se izrazili, da še nobeden ne pozna nikake koristi od zveze v kljub visoki članarini. Sicer pa ima tudi ljubljanska zveza samo 20 Din članarine, vstevši »Gostilničarski list«.

List sam na sebi pa za naše gostilničarje itak nima posebnega pomena, ker se razpravlja o točkah, ki se tičejo veletrgovcev vina in posestnikov vinogradov v izvažanju vina, kar napravi za nas le visoke cene vinu, katerega kupujemo.

Zadevo g. Prislana pa prosimo, da opustite, ker to sploh nima niti najmanjšega stika s tem.

Z spoštovanjem

Franc Mermal s. r., načelnik.
Martin Atešek s. r., odbornik.
Franc Remic s. r., odbornik.
Franc Kolenc s. r., odbornik.

Na tako nesramno trditev odgovorimo tako, kakor smo rekli prilikom volitev v zbornico v zadnjem našem listu, da se nam ne zdi vredno dalje o tem pisati. Tisti, ki se zaveda današnjega težkega položaja našega stanu in oni, ki je intenzivno zasledoval naše delo in pisanje našega strokovnega glasila »Gostilničarski

list«, temu bo jasno, da ni niti pičice resnice v pismu gornjegrajske zadruga. Onega pa, ki se ne zaveda, kaj mu preti brez dobre organizacije in ki ni našega dela zasledoval ter čital našega lista, ne smatramo za gostilničarja in nam je vseeno kaj si tak negostilničar o nas misli.

Da pa bodo vsaj zavedni tovariši, ki naš list čitajo, vedeli, kaj jim preti, če ne bo zavladovala med nami večja zavednost in složnost, objavljamo naslednje dobesedno članek, ki ga je prinesel abstinenčni list »Prerod« z dne 10. oktobra 1927, št. 4.—6:

Dr. Fran Ogrin:

Nekaj misli za revizijo gostilničarskega in kavarniškega pravilnika.

O pravilniku o gostilnah, kavarnah in ostalih obratovalnicah z alkoholnimi pijačami z dne 15. junija 1925 Služ. Nov. z dne 30. 7. 1925 št. 171 (Uradni list št. 268/83) oz. o njegovem predhodniku, se je tudi v tem listu že pisalo (primerjaj med drugim moj članek »Protialkoholno gibanje in država« v št. 11 iz leta 1924) in opetovano je bila izrečena trditev, da je uprav ta naredba silno oškodovala protialkoholno gibanje.

Ta pravilnik sicer ni brez vse vrednosti, ima pa tudi razne pravne zmote. Njegovo noveliranje je tedaj potrebno s pravnega stališča in s stališča protialkoholne akcije. Tukaj naj podam nekaj smernic v slednjem oziru.

1. Pravilnik je pravzaprav izvršilna naredba k tarifnim postavkam 61 do 63 taksne tarife zakona o taksah, s katerimi so bile uvedene posebne takse (za krajevno, osebno in točilno pravico), ki so plačati, predno zamore kaka oseba pričeti s točenjem alkoholnih pijač. Tudi vsebuje taksni zakon prav v teh postavkah še druge določbe, tičeče se točenja alkoholnih pijač.

Novi pravilnik teh določb in taks ne more odpraviti, ampak le novi (taksni) zakon, kar se je radi njegovih mnogih nejasnosti in drugih hib itak že mnogokrat in javno zahtevalo. Sicer pa služijo normirane takse v dobro protialkoholnemu gibanju, ker so visoke in otežujejo s tem pridobivanje novih krajevnih pravic (gostilniških in kavarniških koncesij). Zato naj te takse ostanejo in zlasti točilna, ki jo je plačevati polletno po vsakem točilu alkoholnih pijač, čeravno je nastalo v zadnjem času gibanje za zmanjšanje. Ravno slednja taksa je že mnoge, ki imajo slabši promet v svojih obratih, pripravila do odložitve krajevne pravice oziroma ustavitve točenja alkoholnih pijač v raznih trgovinah. Pač pa bi bilo uvrščenje gostilniških in drugih točilnih obratov z ozirom na višino točilne takse (redoma od 200 do 1000 Din polletno) temeljem člena 18 pravil., za izvrševanje predpisov iz tar. post. 62 zak. o taksah z dne 30. 6. 1925 Ur. list št. 269/83 pravičneje izvesti.

2. Glasom prve pripombe k tar. post. 61 taks. tar. zak. o taks. in čl. 13 prvoimprovedanega pravilnika se podeljuje krajevne pravice brez omejitve po številu. To določbo je brezpogojno ukiniti in krajevne pravice naj se dosledno — še bolj kot danes — podeljujejo le po strogi oceni krajevne potrebe. S tem bo podano jamstvo, da ne bodo nastajale nove nepotrebne gostilne in kavarne.

3. Krajevna pravica se izgubi temeljem čl. 38 pr. o g., ako je bila pravno pridobljena, le, če se obrt v obratovalnici prekine in se ne nadaljuje v enem letu.

Po določbah § 133 b, toč. a in 139 obrt. reda, kojih veljavnost je pa ravno vsled gostilniškega pravilnika ja-

tekajo sredstva iz tujkega prometa, je s tem dovolj podkrepjena zahteva, da se naj vsaj del teh sredstev zopet porablja v tujkoprometne pospeševalne namene.

Isto, kar je navedeno gori za občinsko samoupravo, velja tudi za srece in še v mnogo večji meri za občine, zlasti za mesta, trge, zdravilišča in letovišča.

Poleg lokalne samouprave imamo še stanovske organizacije kot upravne institucije, katere so na razvoju tujkega prometa interesirane. Sem spadajo obrtne in trgovske zadruga, oziroma zveze in gremilji teh zadrug, predvsem pa gostilničarske zadruga. Tudi te so kot interesirane skupine dolžne, da dajo na razpolago sredstva za pospeševanje tujkega prometa ter tudi sicer delujejo v skladu s tujkoprometnimi organizacijami.

Na podlagi gornjih izvajanj prihajamo do sledečega zaključka: Pospeševanje tujkega prometa morajo vršiti specialne tujkoprometne organizacije pod nadzorstvom in vrhovnim vodstvom države in to najbolje potom rezora ministrstva za promet, z najoziro najlonitvijo na oblastno samoupravo interesirane občine ter interesirane stanovske organizacije. Osnovi bi tvorili v posameznih oblastih, ki imajo predpogoje za razvoj tujkega prometa, oblastne organizacije za pospeševanje tujkega prometa, kot zveze občin, zadrug, tujkoprometnih in olespeševalnih, planinskih in športnih društev, zdraviliških in kopalniških uprav ter eventuelno še drugih na tujskem prometu interesiranih faktorjev. Oblastne organizacije naj tvorijo brez omejitve njihove samostalnosti poseben centralen savez, ki naj sprova zlasti mednarodno propagandno akcijo ter izpolnjuje naloge, ki presega delokrog in sredstva oblastnih organizacij. Naloga oblastnih organizacij v organizatoričnem pogledu bodi, da izvedejo podrobno organizacijo za pospeševanje tujkega prometa s tem, da osnujejo čim več lokalnih organizacij v svojem področju, potom katerih bi se naši kraji usposabljali za tujski promet.

Če sporejamo gornje osnovne smernice za pospeševanje tujkega prometa v naši državi s faktičnim stanjem, tedaj moramo priznati, da se z najnovejšo reorganizacijo »Putnika« smotrna organizacija pospeševanja tujkega prometa v gornjem smislu pripravljala. Kar se tiče delovanja naših tujkoprometnih organizacij in udeleženosti države, lokalne samouprave ter stanovskih organizacij, pa vidimo pomanjkljivost in nedostatke, katere bo treba v interesu stvari kar najhitreje in sistematično ukrepi ob intenzivnem zanimanju države odpraviti, oziroma preiti k pozitivnim ukrepom, da se naši kraji čimprej usposobijo za tujski promet.

Pri nas je obstajalo do sedaj glavno udeleževanje v svrhu pospeševanja tujkega prometa zlasti od strani tujkoprometnih organizacij v propagandi za obisk naših krajev. Pa tudi v tem pogledu prihajamo še le v novjšem času do bolj sistematičnega dela. Ne da bi predenjal pomena take propagande, saj smo letos doživeli lepe uspehe te propagande —, vendar se mi dozdeva, da smo v tem brez ozira na posebnosti prilik v naši državi slepo kopirali delovanje tujih držav, ki so danes v tako srečnem položaju, da imajo že iz prejšnjih časov ustvarjene vse potrebne možnosti za sprejem kakršnegakoli števila tujcev ter se sedaj njih delovanje za pospeševanje tujkega prometa skoro izčrpava v propagandnem delu. Naša država ni v istem položaju: mi bomo morali še skozi decenije intenzivno delati, ako bomo hoteli postati sposobni, da sprejmemo in ohranimo ter zadovoljimo tujca. Z drugimi besedami: mi moramo deo od spredaj početi ter pri svojem stremljenju v pospeševanju tujkega prometa skrbeti zlasti za čim širšo možnost poseta naših krajev, za udobno nastanitev in solidno preskrbo posetnikov, da jih ne bo vezala le mikavost naših prirodnih lepot ter zdravo podnebje, temveč zadovoljilo tudi vse drugo, kar poželji človek na oddihu in na potu. Ne zadostuje tedaj, da imamo prirodne predpogoje v zemlji, v podnebnju ter kulturne uslove v našem narodu in da delamo za naše kraje propagando; usmeriti moramo naše

stremljenje za tem, da dobe ti naši tujkoprometni kraji udoben dostop in primerne nastanitvene možnosti ter njih posetniki oskrbo, da se jim trajno prikupijo. Najprej se moramo pripraviti na tujski promet. Tako od strani države, kakor od strani tujkoprometnih organizacij ter drugih interesiranih faktorjev je treba pozitivnega udeleževanja zlasti v tem pravcu, da se dvigne podjetnost glede ustvarjanja tujkoprometnih naprav, kojih pomanjkanje oziroma nezadostnost tvori glavno oviro pri razvoju našega tujkega prometa.

Tu mislim, da treba ukrepov splošnega značaja, ki bodo kljub trenutnemu težavnemu gospodarskemu položaju, v katerem se nahaja naša zemlja, omogočili **naglesi in uspešnejši razvoj tujkoprometnih naprav**. Stvar se mi zdi nujna iz razloga, ker vidim v takem pospeševanju tujkega prometa eno najuspešnejših sredstev za omiljenje sedanje in še bolj za preprečenje bodoče gospodarske krize. Naša država vsled valutarnih in gospodarskih prilik drugih držav danes še ni v položaju, da usmeri k sebi dotok tujcev. Obstaja pa opasnost, da se z zamuditvijo te prilike napravi nepopravljiva pogreška, ker opazamo skoro v vseh evropskih državah naraščajočo tendenco izkoriščevanja tujkega prometa kot rešilnega faktorja pri pasivni gospodarski bilanci.

Mnenja sem, da je treba tu od strani države izrednih mer, ako se naj tudi pri nas tujski promet razvija vsaj v tej meri, kakor to zaslužijo prirodne in klimatične prilike naših krajev.

Poseben zakon za pospeševanje tujkega prometa bi zamogel pri nas razvoj bistveno pospešiti.

Kakor že omenjeno, smatram, da spada pospeševanje tujkega prometa kot ekonomska panoga v delokrog oblastne samouprave. Iz tega razloga bo treba problem pospeševanja tujkega prometa pred vsem urediti potom okvirnega državnega zakona, ki naj vsebuje splošna načela, kakor so gori že iznešena, nadalje določila finančnega značaja, kolikor presega delokrog oblasti ter pooblastitve in druge določbe, v kolikor gre za potrebno unificiranje pospeševanja tujkega prometa v celi državi; teritorialne in ekonomske posebnosti posameznih oblasti pa se naj upoštevajo s podrobnimi predpisi v oblastnih uredbah. Njih smoter mora biti dviganje podjetnosti za razvoj tujkega prometa. Paziti bo tedaj treba, da se privatna inicijativa, ki naj tvori osnovo za pospeševanje tujkega prometa, ne bo ubila s pretirano birokracijo.

Zato je treba posebno važnost polagati na določbe o **značaju tujkoprometnih organizacij ter o osiguranju sredstev** za nje. Tu se mora uveljaviti načelo, da naj doteka vsaj del sredstev, ki izvirajo neposredno iz tujkega prometa, oficijelnim tujkoprometnim organizacijam, da bi se mogle na ta način čim uspešneje udeleževati. Med take davščine spada zlasti davek na prenočnino v hotelih, pa tudi užitnine v obče, zlasti na alkoholne pijače, nadalje davek in takse na javne prireditve ter davek na vozne karte

itd. S tem ni rečeno, da se morajo obstoječe davščine povišati.

Nadalje je treba osigurati tem organizacijam privilegirano stališče, kadar se udeležujejo kot tujkoprometna podjetja. Tu jih je treba podpirati zlasti s tem, da se jim nudi cenejši kredit, oziroma s prevzetjem garancije. Tu bi jih zlasti v početku mogla oblastna samouprava uspešno podpreti. Na ta način se bodo te organizacije razvile v ekonomsko jake institucije, ki bodo po gotovi dobi časa mogle delovati brez posebnih subvencij, doklad itd. kakor vidimo to skoro pri vseh inozemskih tujkoprometnih organizacijah, ki se razvijajo danes že čisto po komercialnih načelih.

Za povzdigo podjetnosti v pogledu tujkoprometnih naprav bodo bistvene pomena finančno-poštitne določbe, ki naj prinesejo davčne oprostitve ter razne druge olajšave za vse novogradnje, ki so namenjene tujskemu prometu; vsaj skozi deset let bi morale biti proste vsakršnega bremena, da se z ozirom na še vedno visoke investicijske stroške osigura kratkodobna amortizacija in s tem rentabilnost podjetij. Na deželi bi primerna uporaba gradbenih predpisov mogla bistveno pomnožiti število za nastanitev primernih ubikacij.

S tem je samo splošno naznačena, ne pa izčrpana vsebina takega zakona; točen načrt bi se moral izdelati po zaslišanju interesiranih faktorjev ter temeljito proučiti, da bi dosegel svoj pravi smoter. Hotel sem samo opozoriti na potrebo istega ter v obče sistematičnega dela in vodstva v pospeševanju tujkega prometa.

Če sem dal s tem povod za razmišljanje in nadaljnje razpravljanje o tem vprašanju, sem dosegel svoj smoter in bo to stvari le v korist. Pri vseh eventualnih divergencijah se bo sigurno pokazala edinost vsaj v tem, da treba sistema v pospeševanju tujkega prometa.

Ni se še rodil oni, ki bi vsakemu ugodil.

Celjska »Nova Doba« prinaša v svoji izdaji z dne 10. t. m. št. 127 sledeči, jako zanimivi članek:

»Prijatelji naroda. — Strahovi v kleti. Pišejo nam: Po nekaterih celjskih ali okoliških gostilnah se bojda prodaja dobro vino po 8 Din liter. To je taka ljudomila cena, da postane človek nehote pozoren. Ako računamo dovoz, državno in mestno trošarino, promenti davek, pridobnino, osebo dohodnino, najemnino in najnujnejšo režijo, znaša to pri običajnem našem konzumu najmanj 5.50 Din. Za 2.50 Din pa se letos ni dobilo vina, še banatske ali dalmatinske pikole ne. Ali so gostilničarji s takim cenanim vinom največji prijatelji naroda ali pa straši po njihovih kletih? Ali nimamo več državnega kletarskega nadzorstva?»

Prav ima pisec tega članka. V resnici se danes ne more točiti pristnega

Gostilničarji!

Upoštevajte one tvrdke, ki podpirajo naš list.

vina po 8 Din liter, če se ne pozabi vkalkulirati v nakupno ceno vse našete in še razne druge izdatke. In če dotičnik vse to v prodajalno ceno vkalkulira, potem mora ali videti, da pri tej kupčiji zgubi ali pa pridene h kupljenemu vinu vodo ali pa kakšno drugo snov, ki ga ne stane nič.

Take reklame pa ne delajo vsi gostilničarji. Torej ni pravično, da se sumi tudi one, ki so na stvari nedolžni. Pisec omenjenega članka bi bil ravnal prav le v tem slučaju, če bi bil objavil tudi imena dotičnih »nekaterih« gostilničarjev, da ne bi bili osumljeni take neobičajne reklame tudi drugi tovariši. To naj »Nova Doba« v prihodnji izdaji popravi, da se ne bo godila krivica tudi reelnim tovarišem.

Da ne bo mislil pisec predmetnega članka, da je vse prav, kar je napisal, moramo tudi malo pokritizirati: »Nova Doba«, ki izraža misli vseh Celjanov, bi morala tudi vedeti, da Celjani kaj radi kritizirajo celjske in okoliške gostilničarje, češ, da točijo slabo in predrago vino. Zato pa toliko težje razumemo pisca omenjenega članka, ki kritizira »nekaterih« gostilničarjev, ker točijo vino prepoceni. Radi tega ponavljamo, da se še ni rodil oni, kateri bi vsakemu ugodil.

Vinske razstave in sejmi.

Vinarska zadruga v Ivanjkoveih priredi v sredo, dne 7. decembra t. l. v restavracijski dvorani tik tamošnjega kolodvora svojo III. vinsko razstavo in sejm. Kakor vedno bode prireditelj z blagom dobro založena in bode tako vsakdo, ki se zanima za vina iz ormoško-ljutomerskih vinskih gor, imel priložnost si pogledati letošnjo izborni pridelek, kakor tudi, kar je še malega od prejšnjih letnikov. Ta razstava bo nudila najlepšo priliko sklepati vinske kupčije za letošnje leto.

Naše gostilničarje vabimo, da prilike ne zamudijo ter se preskrbijo s potrebno zalogo.

Za brizgance, posebno s kislim vinom, sadjevcem ali sadnim sokom, je najboljša Rogaška Slatina — Tempel vrelec. Zato to vodo uporablja vsak gostilničar, da zadovolji svoje goste.

Alojzij Plaustener, posestnik in gostilničar, izvoz lesa, sena in slame, St. Jur ob južni železnici, priporoča cenj. tovarišem gostilničarjem in trgovcem polno masten trapistovski sir lastnega izdelka, katerega ima v najboljši kvaliteti zmiraž v zalogi.

Oglašujte!

Svoji k svojim! POZOR! Svoji k svojim!
Gostilničarji in kavarnarji!

Po zelo nizkih cenah dobite res najboljše pristno namizno in sortirano vino iz vseh vinogradnih krajev pri

FRANJO CAJNKO

VELETRGOVINA Z VINOM V SLOVENJGRADCU

Lastnik gorc v Ljutomeru, Halozah in Kamnici pri Mariboru.

Vina v steklenicah (buteljke) vseh vrst.

Zajamčena solidna in točna postrežba.

Ceniki na razpolago

Pristno vinsko žganje.

Viško črno in belo dalmatinsko vino za zdravila.

Samoo naročite in prepričali se bode, da ne pretiravam.

Dol

obvezo in odprite vendar enkrat oči ter ne kupujte v trgovinah, kjer vam nudijo slabo robo za drag denar, ampak kupite še danes dopisnico za 50

para in pišite takoj po ilustrovani cenik z več tisoč slikami na veletrgovino R. Stermecki, Celje, v katerem najdete po čudovito nizkih cenah obleko, čevlje, klobuke, srajce, ure, harmonike, britve, toaletne, modne, jeklene in galanterijske predmete. Naročila čez Din 500- poštine prosto. Kar ne ugaja se zamenja ali vrne denar.

Fran Strupi Celje

priporoča
gostilničarjem in
kavarnarjem svojo bogato
zalogo raznovrstne steklene in porcelanaste posode.
Najnižje cene in točna
postrežba.

URE**ZLATO SREBRO**

Ant. Lečnik
Celje, Glavni trg št. 4

KUPUJE STARO ZLATO SREBRO

**Pohištvo,
posteljnina,
preproge,
linolej,
pohištvene predmete**

za gostilničarje in zasebnike ima po zelo nizkih cenah

Karl Preis
Maribor, Gosposka 20.
Ilustrirane cenike brezplačno.

Šampanjec Bouvier'

znamke

Bouvier Demi sec (bela glavica),
Bouvier sec (zlata glavica),
Bouvier Cuvée Réservee (rdeča glavica).

Kletarstvo: Gornja Radgona.

Zastopstvo za Slovenijo:

Kernc in Favai, Ljubljana.

Cenik
gratis
in franko.

Originalna

VINAv steklenicah
tvrdke

Veleposestvo vinogradov

CLOTAR BOUVIER

- - - Gornja Radgona - - -

Vrste letnik: 1921 Ljutomerski rizling,
» 1923 Tigermilch,
» 1923 Ljutomerski rizling,
» 1924 Murski biser
in mnogo drugih.

Delaj, nabiraj
in hrani, varčevati
se ne brani.Marljivost,
treznost, varčnost,
so predpogoj
nравnosti!Pri naložbi zneska po 50 Din
se dobi nabiralnik na dom.

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri zadrugi

LASTNI DOM

stavbena in kreditna zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Obrestuje hranilne
vloge po 6%Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge nad 2.000.000 Din.Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!Iz malega raste
veliko!**Pisarna v Celju, Prešernova ul. 6.**

ITO PASTA

za zobe
najboljša!

Ferd. Skaberne

stavbno in galanterijsko kleparstvo
Celje, Dečkov trg 2

Specijalna delavnica za naprave strelvodov preizkušnja s telefonično mostno tehtnico po profesorju KOLRAUSCHU.

Enolog Ivan Voller,
vinogradnik in posestnik
vinskih kleti,

Lajteršperk pri Mariboru

nudi originalno štajersko Elago v steklenicah in sodih po nizkih cenah.

Pohištvo, preproge in posteljnino

dobavi točno in najceneje

„WEKA“ Maribor G

Zahtevajte ponudbe — brezplačno!

„VINOCET“

tovarna vinskega kisa v Ljubljani

Najmoderneje in najhigijeničneje urejena tvornica vinskega octa (sirčeta) v Jugoslaviji

Čiščenje motnih vin

s francosko želatino „LAINE“ ali praškom „JULLIEN“ je poceni in enostavno. Tudi vsa druga čistilna in lepšalna sredstva »EPONIT«, MARMORNI PRAŠEK itd. dobite stalno v drogeriji

Sanitas, Celje.

Delniška pivovarna »Union«

Ljubljana, Laško in Maribor

priporoča svoje prvovrstno dvojno marčno pivo, eksportni ležak
in temno pivo, varjeno po bavarskem sistemu, „Herkules“,
„Porter“ in „Bock“ vsem cenj. gostilničarjem in gostom.

Z odličnim spoštovanjem Delniška pivovarna »Union«, Ljubljana, Laško in Maribor.